

kraterne, der indtager denne Stilling, medens et tredje Mindretal, der udgøres af mig, fastholder det, der blev foreslaaet, ogsaa da Loven forrige Gang var til Behandling, at dette Barn kun skal have en Stilling, der kommer op i Nærheden af det ægtefødte Barns, idet dette Barn kun i Tilfælde af, at Manden ikke efterlader sig Ægtebørn, skal have Ægtebarnets fulde Stilling; i modsat Fald skal Barnet kun have halv Arvelod.

Saa vidt Udvalgets Stilling. Jeg skal derefter gaa over til at omtale Flertallets Stilling som Ordfører for Flertallet. Der har i Udvalget været en vis Stemning for at gaa til at fremsætte Ændringsforslag, og der er ogsaa fremkommet Ændringsforslag, der gaar ud paa, at vi, naar vi nu vedtager Ægteskabsloven her i Tinget, ogsaa skulde have den anden Del af Loven, som ikke er fremkommet denne Gang, nemlig om Ægteskabets Retsvirkninger, navnlig Formueforholdet mellem Ægtefællerne, med til Behandling og til Vedtagelse her i Tinget. Flertallet, der i denne Forbindelse bestaar af Venstre og de Konservative — der findes ogsaa et andet Flertal, bestaaende af det radikale Venstre og Socialdemokraterne og det ærede Medlem Hr. Holstein — mener, at vi i denne Omgang skal have vedtaget Lovforslaget, som det er forelagt af Justitsministeren, og vente til senere med at vedtage det andet Lovforslag vedrørende Retsvirkningerne af Ægteskabet og navnlig Formueforholdet mellem Ægtefællerne, ikke mindst fordi vi ønsker det nærværende Lovforslag gennemført i indeværende Rigsdagsamling og ikke kan billige de Principper, der ligger til Grund for det af den anden Del af Udvalget stillede Forslag. Venstre og de Konservative har ellers med Hensyn til Forelæggelsen af Bevisligheder og med Hensyn til Lysningsreglerne været fuldt ud enige, kun med Hensyn til Lysningen skiller vi os ud fra hinanden, idet de Konservative og det ærede Medlem Hr. Kirk fortrækker kirkelig Lysning for kirkelig Vielse og borgerlig Tinglæsning for borgerlig Ægteforening, medens Venstre fastholder den Stilling, der er taget af Landstinget, nemlig den valgfri Ordning af Lysningen ligesom den valgfri Form for Ægteskabsindgaaelse. Angaaende selve Vielsesformen skal jeg ikke udtale mig nærmere, da det er saa gennemdrøftet her i Tinget baade ved denne og ved tidligere Lejligheder, at det kun vilde virke trættende at gentage det. Flertallet, Venstre og de Konserva-

tive staar nu som hidtil paa det Standpunkt, at vi ønsker den valgfri Ordning af Ægteskabs Indgaaelse indført ved Lov i Modsætning til den anden Del af Udvalget, det radikale Venstre og Socialdemokraterne, som ønsker den almindelige tvungne borgerlige Ægteforening indført. Jeg skal ellers ikke komme nærmere ind derpaa, da jeg gaar ud fra, at ærede Medlemmer saa ofte har hørt denne Sag drøftet, at det kun vil virke trættende.

Til § 77 om Mæglingen har Justitsministeren stillet et Ændringsforslag under Nr. 68, der er tiltraadt af Venstre og Konservative. Ændringen fremkommer for at tydeliggøre og forbedre Regelen i § 77, saaledes at der ikke vil fremkomme Misforstaaelser ved Fortolkningen af Paragraffen. I øvrigt er Venstre og de Konservative undtagen det ærede Medlem Hr. Holstein enige om Ændringsforslagene Nr. 51 og 52, der angaar Skilsmisefristen. Vi mener at burde sætte Fristen, som jeg omtalte før som Ordfører for Udvalget, til $1\frac{1}{2}$ og 2 Aar, efter som de fraseparerede Ægtefæller er enige eller uenige om Skilsmisens og dens Vilkaar, ligesom vi mener, at naar man sætter Fristen under Nr. 51 til henholdsvis $1\frac{1}{2}$ og $2\frac{1}{2}$ Aar, naar der foreligger en lovformelig Separation, maa man forhøje Fristen i § 55, og derfor stiller vi Ændringsforslag Nr. 52 om, at Fristen mindst 3 Aar forhøjes til mindst 4 Aar, idet vi mener, der maa en længere Frist til, naar Fristen under § 54 forhøjes til $2\frac{1}{2}$ Aar. Af de Konservative alene er der, som jeg omtalte som Ordfører for Udvalget, stillet et enkelt Ændringsforslag, nemlig til § 21, der vedrører Attesten for Kønssygd. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa den, da den jo har været motiveret tidligere.

Endelig skal jeg omtale et Par enkelte Punkter, ikke for det konservative Folkepartis, men for egen Regning. Det er Fortolkningen af § 72 i Lovforslaget, der angaar Underholdsbidrag til den fraskilte Ægtefælle og Børn. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om jeg har forstaaet Paragraffen rigtigt, naar jeg mener, at Underholdsbidraget til Børnene ikke vil kunne nedsættes, men enten maa være fastlagt, som det en Gang er fastlagt, eller forhøjes. Et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil stille til den højtærede Justitsminister, er Spørgsmaalet om § 55 i Lovforslaget. Naar derefter den ene Ægtefælle vil kunne gennemtvinge en Skilsmisse, maaske mod den anden Ægtefælles Ænske og Villie,